

Ennakkoratkaisukysymykset

Kysymykset koskevat yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009 ⁽¹⁾

9 artiklan 1 kohdan b alakohdan tulkintaa ja soveltamista siinä tapauksessa, että kolmas käyttää ilman suostumusta elinkeinotoiminnassa merkkiä, joka on samankaltainen kuin yhteisön tavaramerkki. Kysymykset ovat seuraavat:

- 1) Onko se seikka merkityksellinen tavaramerkin haltijan yksinoikeudelle, että haltija ei ajankohtana, jona ei ole vielä kulunut viittä vuotta rekisteröinnistä, ole ottanut unionissa tavaramerkkiä tosiasialliseen käyttöön tavaroissa tai palveluissa, joita varten se on rekisteröity?
- 2) Mikäli ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, millä edellytyksillä ja millä tavalla tämä seikka vaikuttaa yksinoikeuteen?

⁽¹⁾ EUVL L 78, s. 1.

Valitus, jonka Euroopan komissio on tehnyt 7.12.2015 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-674/11, TV2/Danmark v. komissio, 24.9.2015 antamasta tuomiosta

(Asia C-656/15 P)

(2016/C 048/32)

Oikeudenkäyntikieli: tanska

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan komissio (asiamiehet: B. Stromsky, T. Maxian Rusche ja L. Grønfeldt)

Muut osapuolet: TV2/Danmark A/S, Tanskan kuningaskunta ja Viasat Broadcasting UK Ltd

Vaatimukset

- Unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) 24.9.2015 asiassa T-674/11, TV2/Danmark A/S v. Euroopan komissio, antama tuomio on kumottava siltä osin kuin siinä kumotaan Tanskan toimenpiteistä (C 2/03) TV2/Danmarkin hyväksi 20.4.2011 annettu komission päätös 2011/389/EU ⁽¹⁾ siltä osin kuin kyseisessä päätöksessä todetaan, että TV2/Danmarkille TV2-Fondenin välityksellä maksetut vuosien 1995 ja 1996 mainostulot ovat valtiontukea
- ensimmäisessä oikeusasteessa esitetty kantajan kolmas toissijainen vaatimus on hylättävä perusteettomana
- kantaja ensimmäisessä oikeusasteessa on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se tulkitsi virheellisesti SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtion varojen käsitettä sisällyttämällä siihen valvonnan käsitteen. Valittaja vetoaa tässä yhteydessä lisäksi siihen, että tuomion perustelut ovat puutteelliset.

Valittajan valituksensa tueksi esittämien perustelujen olennaiset osat ovat seuraavat:

Unionin yleinen tuomioistuin teki 210 ja 211 kohdassa oikeudellisen virheen, kun se ei katsonut, että TV2 Reklamen varat ovat valtion varoja sillä perusteella, että TV2 Reklame on valtion omistama yhtiö. Unionin yleinen tuomioistuin omaksui liian suppean tulkinnan oikeuskäytännöstä, joka koskee valtion omistamista yrityksistä peräisin olevien valtion varojen käsitettä.

Unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se omaksui liian suppean tulkinnan valvonnan käsitteestä arvioinnissaan, joka koskee valtion TV2 Reklamenin varoihin kohdistamaa valvontaa. Se teki samalla tavalla 215 kohdassa virheen omaksumalla liian suppean tulkinnan valvonnan käsitteestä arvioinnissaan, joka koskee valtion TV2-Fondenin varoihin kohdistamaa valvontaa.

Unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se tulkitsi virheellisesti tuomiota PreussenElektra, C-379/98, ECLI:EU:C:2001:160. Kyseisellä virheellisellä tulkinnalla on keskeinen asema unionin yleisen tuomioistuimen esittämissä perusteluissa riidanalaisen päätöksen kumoamiseksi.

⁽¹⁾ EUVL L 340, s. 1.